

Изъ рѣкописѣтъ ѿ първѣтъж половинѣ на 15. стол. щото лежи въ царскѣтъж архивѣ на вѣндѣржавните дѣла въ Москвѣ, издаде г. Калаидовичъ въ често поменѣтото си дѣло само нѣколко исписки: а сичкото дѣло ся приуготовява въ Москвѣ да ся издаде на свѣтъ ѿ сѣщото царско Исторійно-и-древностно съдружество, закое то ся труди професоръ на древностъ тѣж г. Іусифъ Бодянскій. — Чудно е онова назначеніе, щото е г. Григоріевичъ на единъ рѣкописъ въ манастиръ, *Миропѣніе въ Валаніѣж* прочель: *поживѣ преподобный Григорій Синаитъ г. 6392 — 884* (така стои написано) *былъ първый учитель Болгаромъ и Сербомъ дѣлїя по преданію и художеству древиныхъ ѿцевъ.* — Дали ніе тука, ако и да е безпѣтно и неугодно, епоменѣтъ на попь Григоріа Българина съ имято на Григоріа Синаитскіи силентъ и смѣсенъ незнае ся. —

*Иванъ Ексархъ*, Българскій, което значи, както ся тая рѣчь въ старославенските рѣкописи изяснява, *Строителъ черковны*, а така и *Дѣловодителъ* или посланикъ патріаршескій, кому то е была дана власть, да утѣшава черковните кавги, мълвы, распры и раздоры; да надзырава и бди да ся чер-